

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Urtos/4/2024
Identifikačné číslo spisu:	5024010010
Dátum vydania rozhodnutia:	27.06.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:5024010010.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudkýň JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Beáty Javorkovej v trestnej veci odsúdeného P. O. pre zločin ťažkého ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 21 ods. 1, § 145 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 27. júna 2024 v Bratislave, o sťažnosti odsúdeného P. O. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 24. apríla 2024, sp. zn. 0Ntc/10/2024, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného P. O. sa zamietá.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 24. apríla 2024, sp. zn. 0Ntc/10/2024, podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku, § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii, zamietol návrh odsúdeného P. O. na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo 14. decembra 2021, sp. zn. 0Ntc/21/2021, právoplatným 5. januára 2022, ktorým bol uznaný rozsudok Krajského súdu v Ústí nad Labem z 3. novembra 2020, sp. zn. 53T/9/2020, právoplatný 3. novembra 2020, vo výmere 6 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

V odôvodnení tohto uznesenia krajský súd zhodnotiac dokazovanie vykonané na verejnom zasadnutí zistil, že odsúdený spĺňa formálnu podmienku podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, a to vykonanie dvoch tretín trestu odňatia slobody, tak ako to stanovuje § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona. Ako vyplýva z Osvedčenia, ktoré je súčasťou pripojeného spisového materiálu sp. zn. 0Ntc/21/2021, odsúdenému bolo možné za úmyselný trestný čin ťažkého ublíženia na zdraví podľa § 145 ods. 2 Trestného zákonníka Českej republiky uložiť trest odňatia slobody na päť rokov až dvanásť rokov, teda podľa zákonných kritérií uvedených v § 11 ods. 1 Trestného zákona ide o zločin. Aktuálne vykonávaný trest odňatia slobody, z ktorého odsúdený žiada byť podmienené prepustený, začal vykonávať 15. marca 2020, pričom dve tretiny z uloženého trestu odňatia slobody vo výmere 6 rokov, teda 4 roky, vykonal 15. marca 2024. V čase rozhodovania o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie krajským súdom tak mal odsúdený vykonanú príslušnú zákonom požadovanú časť trestu

odňatia slobody.

Krajský súd ďalej konštatoval, že odsúdený spĺňa aj materiálnu podmienku, a to že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukazuje polepšenie, čo vyplýva z podrobne vypracovaného hodnotenia na jeho osobu, v rámci ktorého neboli zistené žiadne vážnejšie nedostatky v jeho správaní a dodržiavaní ústavného poriadku, boli mu udelené dve disciplinárne odmeny, disciplinárne potrestaný nebol, je pracovne zaradený ako pomocník v kuchyni, podáva dobré pracovné výkony, jeho vystupovanie a správanie je na požadovanej úrovni, rešpektuje ústavný poriadok, dodržiava zásady osobnej, kolektívnej hygieny, ústrojnej disciplíny, poriadku v osobných veciach, s autoritami a spoluodsúdenými komunikuje slušne, konfliktným situáciám sa vyhýba, zúčastňuje sa resocializačných a výchovnovzdelávacích programov, voľný čas sa snaží vyplňať relatívne zmysluplnými činnosťami, aktívnym spôsobom, nedopúšťa sa nedovolených činností. Odsúdený však podľa krajského súdu nespĺňa ďalšiu materiálnu podmienku podmieneného prepustenia, a to že od neho možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, na základe čoho podľa krajského súdu nie je možné vyhovieť jeho návrhu na podmienené prepustenie. Uvedené je pritom podľa krajského súdu primárne dané jeho kriminálnou minulosťou, tak ako vyplýva z odpisu registra trestov, v rámci ktorého má celkovo 7 záznamov, vrátane odsúdenia, za ktoré aktuálne vykonáva trest odňatia slobody. Je pritom podľa krajského súdu potrebné prihliadať aj na odsúdenia, ktoré má už zahladené, pretože ani zahľadzenie odsúdenia nič nemení na tom, že odsúdený tieto skutky v minulosti spáchal. Z odpisu registra trestov je pritom podľa krajského súdu zrejmé, že odsúdený trestnú činnosť pácha od mladosti, opakovane, a to majetkovú, násilnú, drogovú trestnú činnosť, v pomerne krátkych časových intervaloch po sebe, páchanie trestnej činnosti z hľadiska jej závažnosti malo uňho gradujúcu tendenciu, pričom ani opakovane uložené a vykonané tresty vrátane výkonu nepodmieneného trestu odňatia slobody v pomerne vysokej výmere uňho dostatočne nespĺnili svoj účel a nevedli k jeho prevýchove a náprave, keďže odsúdený opakovane pokračoval v páchaní ďalšej, a to dokonca aj závažnejšej trestnej činnosti. Trestnej činnosti, za ktorú si aktuálne vykonáva trest odňatia slobody, sa dopustil v podstate krátko po rozhodnutí o jeho osvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z predchádzajúceho výkonu trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Martin sp. zn. 13T/31/2010 (odsúdený sa osvedčil 30. januára 2019 a skutky v prípade tohto odsúdenia, za ktoré si vykonáva trest odňatia slobody, spáchal v septembri 2019 a v marci 2020). Nemožno pritom podľa krajského súdu opomenúť ani povahu trestnej činnosti, za ktorú odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, z ktorého žiada byť podmienené prepustený, pričom ide o dva závažné skutky násilnej povahy (pokus zločinu ťažkého ublíženia na zdraví) spočívajúce v opakovaných úderoch pästou najmä do tváre osoby ženského pohlavia so spôsobenými zraneniami tak, ako sú konkretizované v popise skutkov, pričom k vzniku ďalších závažnejších zranení poškodenej nedošlo len zhodou okolností nezávislých na vôli odsúdeného, odsúdený takto dokonca činil s mylným vedomím, že poškodená je tehotná a po útoku urobil opatrenia, aby si poškodená nemohla privolať pomoc. Krajský súd ďalej poukázal na to, že odsúdený trest odňatia slobody vykonáva v strednom stupni strázenia. Aj podľa záverov hodnotenia vypracovaného ústavom na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom odsúdený trest odňatia slobody vykonáva, sa jeho resocializačná prognóza javí ako menej priaznivá a riziko recidívy trestnej činnosti ako stredné. S poukazom na uvedené konkrétne zistenia týkajúce sa osoby odsúdeného P. O., jeho osoba nedáva krajskému súdu dostatočnú záruku, že v prípade podmieneného prepustenia od neho možno reálne očakávať, že na slobode povedie riadny život, nebude páchať trestnú činnosť a plynutie skúšobnej doby a s tým spojená hrozba výkonu zvyšku trestu odňatia slobody bude preňho dostatočnou výstrahou, aby viedol riadny život. Krajský súd ďalej uviedol, že berie na vedomie, že odsúdený si počas výkonu trestu odňatia slobody riadne plní svoje povinnosti, riadne sa správa, bol opakovane disciplinárne odmenený, bez disciplinárneho potrestania, avšak v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody je výrazne eliminované riziko možnosti páchania trestnej činnosti odsúdenými, pričom odsúdený svojim dlhodobým spôsobom života na slobode preukázal, že v podmienkach mimo výkonu trestu odňatia slobody nedokáže z dlhodobejšieho hľadiska viesť riadny život a v tomto smere naňho nemali dostatočný prevýchovný vplyv ani opakovane uložené a vykonané tresty, vrátane výkonu trestu odňatia slobody v pomerne dlhej výmere. Krajský súd preto návrh odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona.

Záverom krajský súd uviedol, že si je vedomý toho, že ústav na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, odporučil jeho podmienené prepustenie s probačným dohľadom, avšak v tejto súvislosti dal do pozornosti, že odporúčanie ústavu nie je pre súd záväzné a súd svoju rozhodovaciu činnosť ohľadne žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zameriava na skúmanie splnenia zákonných podmienok pre takéto rozhodnutie. Pretože u odsúdeného P. O. krajský súd nezistil splnenie zákonných podmienok na vyhovie jeho žiadosti, neprichádzalo do úvahy jeho podmienené prepustenie. Hodnotenie vypracované na odsúdeného ústavom na výkon trestu odňatia slobody je pritom len jedným z dôkazov, ktoré súd hodnotí v rámci voľného hodnotenia dôkazov v súvislosti s rozhodovaním o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil odsúdený P. O. sťažnosť ihneď po jeho vyhlásení, priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí. Zahlásenú sťažnosť dodatočne odôvodnil vlastným písomným podaním z 11. júna 2024, v ktorom uviedol, že počas verejného zasadnutia mu bolo prečítané hodnotenie ústavu na výkon trestu, z ktorého vyplývalo splnenie podmienok na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Až po vypnutí zvukového záznamu ho krajský súd zahrnul spíškou argumentov a iných invektív o tom, aký je nenapraviteľný človek, pričom ak by bolo uvedené zachytené na nahrávke, súd vyššej inštalácie by podľa odsúdeného určite dal iné stanovisko. Po vynesení rozhodnutia mu bola krajským súdom vyčítaná jeho minulosť, aj keď rozhodnutie primárne nemá byť založené a odôvodnené na základe minulosti, navyše ak sa vo väčšine prípadov naňho hľadí akoby nebol odsúdený. Predsedníčka senátu krajského súdu mu uviedla, že sa neopierajú o hodnotenie ústavu na výkon trestu, toto pre nich nie je záväzné, ale podstatná je pre nich jeho minulosť.

Rovnako tak je odsúdený toho názoru, že nebola dodržaná ani lehota na doručenie rozhodnutia, pretože verejné zasadnutie vo veci sa uskutočnilo 24. apríla 2024 a rozhodnutie mu bolo doručené až 10. júna 2024, z čoho odsúdený vyvodil, že senát porušil jeho právo na obhajobu a § 172 ods. 3 Trestného poriadku. Poukázal taktiež na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 10. novembra 2009, sp. zn. III. ÚS 154/09 a doplnil k tomu, že je toho názoru, že jeho žiadosť o podmienené prepustenie bola vopred odsúdená na neúspech. Krajský súd mu taktiež vyčítal podanú žiadosť o preradenie do iného stupňa strázenia, ktorú vzal späť, pričom k tomu uviedol, že to bolo z toho dôvodu, že v prvom prípade nemal odporúčanie ústavu na výkon trestu odňatia slobody a v druhom prípade mu prišla exekúcia a vzhľadom na to, že v danom ústave na výkon trestu odňatia slobody bol pracovne zaradený, chcel si vyplatíť pohľadávku voči štátu, aby nebol dlžníkom a aby mu nevznikali dlhy. Exekúciu však už k dnešnému dňu má splatenú, čo je zistiteľné zo spisu sp. zn. 0Ntc/9/2023.

Odsúdenému bolo uvedené, že nevie žiť riadny život bez toho, aby mu nehrozil trest, na základe čoho by jeho podmienené prepustenie neplnilo svoj účel. Krajský súd pritom poukazoval len na jeho minulosť, pričom neriešil budúcnosť, aj keď odsúdený uviedol, že dostatočne prehodnotil svoj postoj k páchaniu trestnej činnosti a v budúcnosti chce viesť riadny život, založiť si rodinu a zabudnúť na minulý život, ktorý viedol.

Krajský súd bol toho názoru, že odsúdený počas výkonu svojho štvorročného trestu odňatia slobody nepreukázal zmenu správania ani postoja k trestnej činnosti, čo podľa odsúdeného odporuje hodnoteniu ústavu, z ktorého je zrejmé, že odsúdený bol dvakrát disciplinárne odmenený (aktuálne už trikrát) a taktiež mal dvakrát umožnené opustiť ústav, čo je najvyššia forma odmeny, akú odsúdený môže vo výkone trestu odňatia slobody dosiahnuť. Odsúdený zároveň zdôraznil, že vo výkone trestu odňatia slobody na území Českej republiky napísal poškodenej ospravedlňujúci list, v ktorom vyjadril úprimnú ľútosť nad skutkom, ktorý spáchal a s ním spojenými následkami. S poškodenou viedol aj konverzáciu formou korešpondencie, čo je zaznamenané aj v ústave na výkon trestu odňatia slobody Jirice na území Českej republiky, kde začal vykonávať trest odňatia slobody. Odsúdený má za to, že ak by svojim správaním nepreukázal kritický postoj k trestnej činnosti, nebol by na žiadosť pedagóga a ústavu na výkon trestu odňatia slobody odporúčaný na podmienené prepustenie a rovnako tak premiestnený do výstupného oddielu. Rovnako tak krajský súd podľa odsúdeného nebral do úvahy predložené záruky, že

po prípadnom podmienenom prepustení sa bude zdržiavať v občianskom združení Dobrý pastier, v ktorom by mu pomohli lepšie sa začleniť do spoločnosti a tým si aj ľahšie nájsť zamestnanie. Naopak, súd sa zaoberal iba jeho minulosťou a tým, že nie je jasné, či vydrží na slobode.

Odsúdený je presvedčený o tom, že svojim správaním a vystupovaním splnil všetky potrebné podmienky na podmienené prepustenie. Poukázal v tejto súvislosti aj na nálezy Ústavného súdu Českej republiky z 3. novembra 2017, sp. zn. I. ÚS 2201/16, z 28. novembra 2018, sp. zn. II. ÚS 482/18, na uznesenia Krajského súdu v Trenčíne z 23. apríla 2019, sp. zn. 3Tos/33/2019, z 11. augusta 2020, sp. zn. 23Ntc/5/2014 a doplnil k tomu, že aj napriek svojej trestnej minulosti po tejto skúsenosti dospel vo svojom veku 37 rokov k tomu, že si uvedomil, že takýto život nechce viesť. Na spáchanú trestnú činnosť má kritický pohľad a aj vzhľadom na toto svoje posledné zlyhanie je presvedčený o tom, že na slobode povedie riadny život. Trestnú činnosť páchal výlučne zo zisťných dôvodov, no v skutočnosti ho to vždy dobehlo a rovnako tak dopadol aj poslednýkrát, čo ho len utvrdilo v predsavzatí, že takto už nechce žiť a drží ho to v predsavzatí už viac nezlyhať. Vo výkone trestu odňatia slobody je už viac ako štyri roky, na rozdiel od minulosti ho vníma ako odstrašujúci a zrejme aj s pribúdajúcim vekom si váži osobnú slobodu, pričom prakticky denne je konfrontovaný s následkami pochybenia, ktoré ho sem priviedlo. Možnosť podmieneného prepustenia je preňho motiváciou zotrvať v pozitívnom smerovaní a následná hrozba výkonu zvyšku trestu naňho pôsobí ako dostatočná záruka pred zlyhaním.

S poukazom na uvedené odsúdený požiadal spoločnosť reprezentovanú súdom o šancu a možnosť preukázať, že doterajší výkon trestu splnil svoj účel a vykonanie jeho zvyšku nie je nevyhnutné.

Spis spolu so sťažnosťou odsúdeného bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) predložený 20. júna 2024.

Najvyšší súd ako nadriadený súd preskúmal na podklade sťažnosti, ktorú podala oprávnená osoba včas, podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal odsúdený sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie, vrátane podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona súd môže odsúdeného podmienne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného poriadku pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh

odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka a ak ide o odsúdeného na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie, po uplynutí troch rokov od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je okrem uplynutia zákonom ustanovenej doby výkonu trestu (formálna podmienka podmiennečného prepustenia, ktorá u odsúdeného bola naplnená) aj to, že odsúdený počas výkonu trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti bude viesť riadny život (materiálna podmienka podmiennečného prepustenia).

V posudzovanom prípade sa najvyšší súd stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia krajského súdu i s jeho konštatovaním, že odsúdený P. O. splnil formálnu podmienku podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. K tomu, aby žiadosti odsúdenej osoby o podmiennečné prepustenie bolo možné vyhovieť, sa okrem splnenia formálnej podmienky vyžaduje aj splnenie materiálnej podmienky, teda preukázanie toho, že odsúdený počas výkonu trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti bude viesť riadny život.

Na to, aby súd mohol zodpovedne posúdiť, či odsúdený počas výkonu trestu preukázal polepšenie, je potrebné vychádzať z komplexného posúdenia všetkých listín nachádzajúcich sa v predloženej spisovom materiáli, s poukazom najmä na hodnotenie odsúdeného, poskytnuté ústavom na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom odsúdený trest odňatia slobody vykonáva (č. l. 16 spisu), na odpis registra trestov odsúdeného (č. l. 11 - 13 spisu), s prihliadnutím aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Z hodnotenia ústavu na výkon trestu je zrejmé, že odsúdený začal trest odňatia slobody vykonávať v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov, pričom počas výkonu trestu v tomto ústave neboli zaznamenané žiadne nedostatky v jeho správaní, vystupovaní alebo v dodržiavaní právnych noriem a predpisov. Disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol, rovnako tak ani pracovne zaradený. Dňa 29. marca 2022 bol na ďalší výkon trestu odňatia slobody premiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica - Kráľová, v rámci ktorého trest odňatia slobody vykonáva doposiaľ, pričom na podmienky výkonu trestu sa adaptoval bez problémov, do rozporu s právnymi normami platnými v podmienkach výkonu trestu sa dostal tým, že spal na neustlanom lôžku prikrytý dekou mimo vyhradený časový rámec. Po absolvovaní primárnej adaptačnej fázy v nástupnom oddiele bol umiestnený do ubytovne v rámci „B“ diferenciacnej skupiny. Správanie a vystupovanie odsúdeného bolo na požadovanej úrovni, závažnejšie alebo opakované nedostatky v dodržiavaní právnych noriem a predpisov sa uňho nevyskytovali, ústavný poriadok rešpektoval. Zásady osobnej, ako aj kolektívnej hygieny, ústrojnej disciplíny a poriadku v osobných veciach dodržiaval. V interakcii s autoritami, ako aj spoluodsúdenými komunikoval slušne, konfliktným situáciám a interpersonálnym sporom sa vyhýbal. Počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody bol dvakrát disciplinárne odmenený (v oboch prípadoch za vzorné plnenie pracovných povinností na pracovisku), dvakrát mu bolo povolené opustenie ústavu s náramkom a v sprievode príslušníka, v prvom prípade za účelom vybavenia osobných dokladov a v druhom prípade za účelom návštevy kultúrneho podujatia, exkurzie. Disciplinárne potrestaný nebol. Postoj k spáchanej trestnej činnosti má čiastočne kritický, do prednáškovej činnosti v ubytovni zameranej na vzdelávanie a resocializáciu v oblasti závislostí, medziľudských vzťahov a rozvoja osobnostných kompetencií sa v priebehu výkonu trestu zapájal podľa svojich záujmov. Dňa 3. januára 2024 mu bola na základe návrhu pedagóga zmenená diferenciacná skupina z „B“ na „VO“ (výstupný oddiel) v rámci národného projektu Šanca na návrat, ktorého cieľom je u osôb vo výkone trestu odňatia slobody znížiť riziká sociálneho vylúčenia. V rámci resocializačných a výchovnovzdelávacích programov sú mu poskytované informácie zahrnuté do jednotlivých modulov o sociálnej komunikácii, sebapoznani, zamestnanosti, právnych aspektoch, finančnej gramotnosti, závislostiach a rodinných vzťahoch. Uvedených aktivít sa zúčastňuje pravidelne bez zaznamenaných nedostatkov. Od 29. júna 2022 je pracovne zaradený na pracovisku vnútornej prevádzky - kuchyňa odsúdených, kde pracuje na pozícii pomocník v kuchyni, podáva dobré pracovné výkony, o čom

svedčia aj viaceré zaznamenané pozitíva zo strany personálu ústavu na jeho osobu. Zásady bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci dodržiava, nedovolennej činnosti sa nedopúšťa. Resocializačná prognóza odsúdeného sa javí ako menej priaznivá a riziko recidívy trestnej činnosti je stredné. S poukazom na uvedené skutočnosti, stredné riziko recidívy trestnej činnosti a čiastočne kritický postoj k trestnej činnosti ústav na výkon trestu odňatia slobody odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť s probačným dohľadom.

S prihliadnutím na uvedené hodnotenie odsúdeného, jeho menej priaznivú resocializačnú prognózu, stredné riziko recidívy trestnej činnosti, ako aj charakter trestnej činnosti, pre ktorú v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov (pre zločin ťažkého ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 21 ods. 1, § 145 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky), ako aj na jeho sklony k opakovanému páchaní trestnej činnosti, keď sa doposiaľ 7-krát (vrátane odsúdenia, pre ktoré aktuálne vykonáva trest odňatia slobody) dopustil trestnej činnosti, možno vyvodiť záver, že páchanie trestnej činnosti nie je len jednorazovým vybočením zo spôsobu jeho života, naopak, ide o osobu, ktorá opakovane trestnú činnosť pácha, pričom nie je záruka, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa opakovane nedopustí trestnej činnosti. Navyše, tak ako na to poukázal už krajský súd v napadnutom uznesení, páchanie trestnej činnosti malo u odsúdeného gradujúcu tendenciu z hľadiska jej závažnosti a poslednej trestnej činnosti, pre ktorú aktuálne vykonáva trest odňatia slobody, sa dopustil v krátkom časovom období po rozhodnutí o jeho osvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z predchádzajúceho výkonu trestu odňatia slobody. Je teda zrejmé, že ani podmiennečné prepustenie nemalo na odsúdeného dostatočne výchovný účinok. Uvedené skutočnosti preto nedávajú záruku, že odsúdený by sa po podmiennečnom prepustení z aktuálneho výkonu trestu odňatia slobody už trestnej činnosti nedopustil.

Pokiaľ odsúdený v sťažnosti namieta, že krajský súd sa zaoberal len jeho minulosťou, trestnou činnosťou, ktorú spáchal a tým, že trest vykonáva v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, k tomu sa žiada uviesť, že povinnosť súdu prihliadať pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva, ukladá priamo § 66 ods. 2 Trestného zákona. Rovnako tak, pokiaľ odsúdený namietal, že krajský súd dostatočne neprihliadal na hodnotenie ústavu na výkon trestu odňatia slobody, k tomu sa žiada uviesť, že krajský súd v napadnutom uznesení dostatočne zrozumiteľne a podrobne vysvetlil, že hodnotenie odsúdeného, vypracované ústavom na výkon trestu odňatia slobody, pre súd nie je záväzná, ale ide iba o jeden z dôkazov, na ktoré súd komplexne prihliada pri vyhodnocovaní splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. V podrobnostiach pritom možno odkázať na odôvodnenie napadnutého uznesenia krajského súdu, s ktorým sa najvyšší súd v plnom rozsahu stotožňuje.

S poukazom na uvedené možno preto v zhode s krajským súdom uzavrieť, že u odsúdeného P. O. v súčasnosti nie je splnená materiálna podmienka podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, pričom na uvedenom závere nič nezmenila ani sťažnosť odsúdeného.

Napokon, pre úplnosť sa žiada uviesť, že hoci odsúdený v podanej sťažnosti namietal nedodržanie lehoty na doručenie rozhodnutia, pričom poukazoval na § 172 ods. 3 Trestného poriadku, uvedené ustanovenie neupravuje lehotu na doručenie rozhodnutia, ale lehotu na vypracovanie rozhodnutia, ktorá je 30 pracovných dní od jeho vyhlásenia. V predmetnej veci bolo sťažnosťou napadnuté uznesenie vyhlásené 24. apríla 2024, pričom podľa úpravy a kontrolnej pečiatky na č. 1. 38 spisu bolo uznesenie vypracované a odovzdané na opis 5. júna 2024, teda v zákonnej lehote 30 pracovných dní od vyhlásenia.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť odsúdeného P. O. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.